

nok ændre mine Anstuelser om, hvor vi skulle vise Lovforslaget hen. Jeg forstod det ærede Medlem for Bornholm saaledes — og jeg opfordrer det ærede Medlem til, hvis det behager ham, at give nærmere Oplysninger, om det er rigtigt — at han vilde tilraade, at Lovforslaget gik til Lønningssubvalget, og at han for sit Bedkommende vilde bidrage til, at denne Sag blev behandlet saaledes, at der mellem Udvalget om et overordnet Sundhedsraad og Lønningssubvalget mulig blev en Samarbejden, til en vis Grad en Forbindelse mellem dem i dette Stykke. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtig, saa haaber jeg, at vi skulle komme til det samme gode, praktiske Resultat, og jeg er enig i, at det er Resultaterne, det kommer an paa. Hvis jeg imidlertid misforstod det ærede Medlem paa dette Omraade, og det ikke var det, han mente, saa vil jeg virkelig tilraade, at vi følge det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Vi vide jo, at dersom vi saa dette Forslag ind i Udvalget angaaende det overordnede Sundhedsraad, saa have vi der det ærede Medlem fra Åsøens til Formand, og saa vil Forslaget være i gode Hænder; det kunne de Herrer være sikre paa, og jeg er vis paa, at de Herrer deri tro mig. Naar det ærede Medlem for Randers (Wittichau) sagde, at det vilde være umuligt at gennemføre noget paa dette Omraade, saa forstaar jeg ikke denne Ytring. Vi leve jo netop i Forhandlingspolitikkens gyldneste Periode, det hævdtes i alt Fald fra den anden Side. Men hvorfor i al Verden skulde det da være umuligt at saa noget gennemført paa dette Omraade? Det forbaer mig dog at høre slikt. Jeg ved, at det ærede Medlem fra Randers er enig i, at vi føre Forhandlingspolitik, og at vi skulle netop føre den saaledes, som vi føre den nu, og jeg tror endog, at det ærede Medlem er et af de Medlemmer af Højre, som ere særlig begejstrede for denne Politik i dette Øjeblik. Men hvorfor skulle vi saa ikke tage de dejlige Frugter? Jo, saamænd kunne vi saa dem, dersom der er ærlig Vilje hos Tinget og Regeringen til at gøre noget paa dette Omraade. (Wittichau: Sagen er ikke forberedt.) Ja, fordi den ærede Minister aldrig rører sig af Stedet paa dette Omraade, men det er jo ikke Tingets Skyld. Derfor siger jeg, at jeg ønsker at høre det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, om det er hans Mening, at der skal være en vis Forbindelse mellem de to nævnte Udvalg paa dette Punkt, og i saa Fald vil jeg raade det ærede Medlem fra Esbjerg til at tage sit Forslag tilbage, men

hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg følge det ærede Medlem fra Esbjerg og gøre mit til, at vi ikke saa en Stump Lønningssløv og saa intet andet.

Siem: Ja, noget bestemt Bøfte i den Retning kan jeg ikke give, maaste paa egne Begne men selvfølgelig ikke paa de andre Udvalgsmedlemmers Begne. Men jeg udtaalte, at man havde tidligere i Lønningssubvalget — navnlig for Postvæsenets Lønningsslavs Bedkommende — haft Konferencer med Finansudvalget, som tidligere paa Finansloven havde Overbestyrelsen paa sit Omraade, skønt vi i Lønningssubvalget havde de andre Embedsmænd i samme Stat opførte paa Lønningssloven. Nu mener jeg, at dersom Stemningen i Lønningssubvalget gaar i Retning af en Omorganisation af Distriktslægerne, vilde jeg finde det ganske naturligt, og jeg vil anbefale og tilraade Udvalget, at det saa ogsaa fører Forhandlinger med det andet Udvalg om Organisationen, saaledes som man altsaa har gjort før. Det var min Mening.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Randers (Wittichau) sagde for et Øjeblik siden, at der ikke var nogen Udsigt til at gennemføre en større Reform paa Medicinalvæsenets Omraade, og derfor vilde han have dette Forslag, som var et Lønningssforslag, henvist til Lønningssubvalget, ikke til Udvalget angaaende Lovforslaget om et overordnet Sundhedsraad. Men denne Betragtning er netop en Grund for mig til at holde fast ved min Anbefaling for at hense dette Forslag til Udvalget om et overordnet Sundhedsraad. Naar man har saadanne Ting for som Ordningen af hele Medicinalvæsenet, saa gaar det ikke an paa Forhaand at give Lønninger, saa har man ikke noget rigtigt Baand at holde ved, naar man vil have en Reform. Det mener jeg vilde være et meget daarligt Skridt fra Folketingets Side. Stal dette altsaa være en Anbefaling for at lade Forslaget gaa til Lønningssubvalget, saa bestyrker det mig end yderligere i at stemme for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Den sidste ærede Taler sagde, at Lønningssubvalget kunde formodentlig saa en Konference med Udvalget for det overordnede Sundhedsraad, og skulde saa være en Anbefaling for hans Forslag, men det finder jeg netop er en Anbefaling for det Forslag, jeg støtter. Er der nemlig virkelig en saadan Forbindelse, som det ærede Medlem antydede, saa er det rigtigst straks at sende Lovforslaget til Udvalget angaaende det overord-